Nr 4. Kielce, dnia 3 kwietnia 1927 r. Rok VIII.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA KIELECKIEGO.

Adres Red. i Adm. „Dziennika Urzędowego": Urząd Województwa w Kielcach, Zamek. Tel. 176.

Przedpłata za rok 1927 — 8 złotych. — Numer pojedynczy 1 złoty. — Cena ogłoszeń: o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 złotych, za wiersz szpaltowy 50 groszy, drobne ogłoszenia 10 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie 1 złoty.

Wszelkie opłaty za prenumeratę. ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do właściwych Kas Skarbowych na terenie wojew. kieleckiego z zaliczeniem na budżet dochodowy Min. Spraw Wewn. dział II § 7 i oryginalne kwity kasowe nadsyłać do Administracji „Dziennika Urzędowego Wojew. Kieleckiego".

Urzędy gminne i powiatowe zechcą odbierać „Dziennik Urzędowy" w Starostwach i tamże składać kwity kasowe na prenumeratę.

TREŚĆ.

DZIAŁ URZĘDOWY.

OKÓLNIKI.

Wojewoda Kielecki.
Sm. 233.

Kielce, dn. 22 stycznia 1927 r.

Przedmiot: *Uproszczenie pobierania państwowych i komunalnych podatków od nieruchomości i placów niezabudowanych.*

OKÓLNIK Nr 14.

Wszystkim PP. Przewodniczącym Wydziałów Powiatowych województwa kieleckiego.

Poniższy odpis reskryptu Ministerstwa Skarbu L. DPO. 3217/II/26, nadesłany okólnikiem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 161 z dnia 30 XII 1926 roku Nr III. SF. 7136/26, udzielam do wiadomości i stosowania, oraz celem dalszego zawiadomienia Magistratów miast wydzielonych.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Załącznik do okólnika Nr 14 z 1927.

Ministerstwo Skarbu.
Departament Podatków i Opłat.
L. DPO. 3217/IV/26.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

Na załączone w odpisie pismo Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 24 XI 1926 r. Nr III. SF. 6259/26 w sprawie uproszczenia sposobu pobierania podatków miejskich od nieruchomości i od placów budowlanych Ministerstwo Skarbu zgadza się, aby Magistraty (Zwierzchności gmin miejskich) zamieszczały w księgach bierczych, dziennikach kasowych (przychodowych) i nakazach płatniczych na państwowe podatki od nieruchomości i od placów niezabudowanych dodatkową rubrykę na miejski podatek od państwowego podatku od nieruchomości i miejski samoistny podatek od placów budowlanych.

Wobec tego mogą Magistraty (Zwierzchności gmin miejskich) sporządzać wspólne nakazy płatnicze, prowadzić wspólne księgi biercze i dzienniki przychodu tak na państwowy jak i miejski podatek, względnie dodatek, przyczem winny jednak zastosować się do postanowień art. 57 ustawy z dnia 11 VIII 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 747) oraz przelewać do kas skarbowych w terminach przepisanych wpływy z państwowych podatków wraz z oddzielnie wykazanemi karami (odsetkami) za zwłokę, przypadającemi od państwowej należności podatkowej.

O powyższem należy niezwłocznie zawiadomić podwładne urzędy skarbowe.

Nadmienia się, że odpis powyższej decyzji udziela się jednocześnie Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, celem zawiadomienia Urzędów Wojewódzkich i Magistratów.

Dyrektor Departamentu (—) *Koszko.*

Wojewoda Kielecki.
L. Z. P. 56/4/I.

Kielce, dn. 12 stycznia 1927 r.

OKÓLNIK Nr 15.

Do wszystkich PP. Starostów i Prezydentów miast wydzielonych województwa kieleckiego.

Przypominam, że w myśl obowiązujących przepisów Ustawy lekarskiej (Zbiór praw XIII, art. 731—739) ciała zmarłych na terenie miast nie mogą być grzebane inaczej, jak na podstawie świadectw lekarskich o śmierci, zawierających wszystkie przepisane dane i sporządzonych na blankietach ustalonego wzoru. Świadectwa wydane w miastach nie przez lekarzy nie mogą być uwzględniane przez parafję, ewentualnie przez gminę żydowską, przy wydawaniu zezwoleń na grzebanie zmarłych.

O powyższem zechcą Panowie zawiadomić parafje i gminy żydowskie na ich terenie i zarządzić sporządzanie i rozsyłanie blankietów.

Wzór świadectwa o śmierci (zał. 1) z objaśnieniem (zał. 2) niżej podaje się.

Wojewoda: w z. *Dr. Kroebl.*

Załącznik 1 do okólnika Nr 15 z 1927 r.

ŚWIADECTWO O ŚMIERCI.

Nazwisko .... imię ....
wiek .... płeć ....
wyznanie .... Zajęcie (w stosunku do niemających samodzielnego zajęcia wymienia się zajęcie głowy rodziny) .... Stan cywilny (kawaler, panna, żonaty, zamężna, wdowiec, wdowa, w rozwodzie .... Miejsce zamieszkania ....
ulica .... Nr domu ....
Mieszkaniec stały, przyjezdny z ....
Data śmierci ....
Choroba lub inna przyczyna śmierci ....

Podpis lekarza:

.... dnia .... 192 r.

Załącznik 2 do okólnika Nr 15 z 1927 r.

WYCIĄG Z USTAWY LEKARSKIEJ
(Zbiór Praw t. XIII).

1) Ciała zmarłych w obrębie miasta, bez względu na stan, płeć, wiek i wyznanie, są chowane tylko na zasadzie lekarskiego świadectwa o śmierci.

2) W tych świadectwach oznacza się: imię i nazwisko zmarłego, płeć, rodzaj choroby albo inną przyczynę śmierci, datę śmierci, ostatnie miejsce zamieszkania, wyznanie, wiek, zajęcie i stan cywilny zmarłego. W stosunku do niemających samodzielnego zajęcia wymienia się zajęcie głowy rodziny.

3) Świadectwa wypisują się na blankietach sporządzonych podług ustanowionego wzoru, dostarczonych przez Magistrat bezpłatnie do wszystkich szpitali i komisarjatów policyjnych miasta, parafji i gmin żydowskich.

4) Świadectwa o śmierci wystawia: dla osób zmarłych w szpitalach — lekarz szpitalny; dla osób leczonych w domu — lekarz, który leczył zmarłego; dla osób zmarłych bez pomocy lekarskiej — lekarz miejski, lub umówiony do tego przez Magistrat.

5) W razie oznak gwałtownej śmierci lub choroby zakaźnej, lekarz odnotowuje na świadectwie tę okoliczność i w wypadku pierwszym skierowuje świadectwo do policji.

Wojewoda Kielecki.
L. Ad. 631.

Kielce, dn. 24 stycznia 1927 r.

Przedmiot: *Stosowanie przez władze administracyjne I instancji przepisów art. 34 Ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 650).*

OKÓLNIK Nr 17.

Do wszystkich Panów Starostów województwa kieleckiego.

Ministerstwo Spraw Wewn. zawiadomiło Urząd Wojewódzki reskryptem z dnia 7 stycznia 1927 r. Nr IV. Ap. 17807/26, iż wedle otrzymanych z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej informacji, niektóre władze administracyjne I instancji nakładają grzywny z art. 34 Ust. z dnia 18 VII 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 650) za uchylanie się od obowiązku zgłaszania robotników podlegających obowiązkowi ubezpieczenia, oraz za uchylanie się od płacenia wkładek, przewidzianych w art. 6 tej Ustawy, w wysokości niższej od ustawo-

wego minimum 200 zł., przewidzianego w części drugiej ustępu I. art. 34.

Zważywszy, że błędne stosowanie przez władze administracyjne przytoczonego przepisu powoduje również uszczuplenie przewidzianych przez Ustawę zabezpieczeniową środków Funduszu Bezrobocia, wyjaśniam, że:

1) część II ustępu I art. 34 omawianej ustawy ustala grzywnę w wysokości od 200 do 1000 zł. za dwa przekroczenia, a mianowicie:

a) za uchylanie się od obowiązku zgłoszenia robotników podlegających obowiązkowi ubezpieczenia i

b) za uchylanie się od płacenia wkładek, przewidzianych w art. 6 Ustawy zabezpieczeniowej;

2) że w wypadku stwierdzenia powyższych przekroczeń, grzywna nakładana przez władze administracyjne nie może być niższą od wskazanego minimum 200 zł.;

3) że część pierwsza ustępu I art. 34 tejże ustawy ustala karę grzywny w wysokości od 10 — 100 zł. za przekroczenie przepisów art. 29 i 30 i nie może być stosowana w wypadku przekroczeń w części drugiej tego ustępu przewidzianych.

Przypominając powyższe postanowienia Ustawy z dnia 18 VII 1924 r. (Dz. Ust. Nr 67, poz. 650), polecam ścisłe ich stosowanie w orzecznictwie administracyjno-karnem.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Wojewoda Kielecki.
L. B. P. 690.

Kielce, dn. 29 stycznia 1927 r.

Przedmiot: *Świadectwa niezamożności dla starających się o paszporta ulgowe.*

OKÓLNIK Nr 18.

Do Panów Starostów
województwa kieleckiego.

W uzupełnieniu okólnika Nr 62 z dnia 12 sierpnia 1926 roku L. BP. 2/95/I zawiadamiam Panów Starostów, że Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych zmieniło granicę wartości majątku i dochodu rocznego dla osób ubiegających się o wydanie paszportów zagranicznych ulgowych.

Świadectwa niezamożności, o których mowa w § 4 *b* i § 5 Rozp. Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 22 XII 1925 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 133, poz. 949), będą wystawiane:

1) dla osób samotnych, których dochód roczny nie przekracza kwoty 7.200 zł.,

2) dla osób utrzymujących rodzinę, których dochód roczny nie przekracza kwoty 9.600 zł.,

3) dla osób, których wartość majątku nie przekracza sumy 30.000 zł.

Przy wystawianiu świadectw niezamożności odpada obecnie konieczność podawania sumy obrotu, ustalonego do wymiaru podatku przemysłowego (od obrotu).

Za Wojewodę: *Boczar.*

Wojewoda Kielecki.
Ad. 887/27.

Kielce, dn. 27 stycznia 1927 r.

Przedmiot: *Sporządzanie spisów poborowych i list poborowych.*

OKÓLNIK Nr 19.

Wszystkim Panom Starostom
województwa kieleckiego

przesyłam poniższy okólnik do wiadomości i ścisłego przestrzegania, przypominając zarazem moje uprzednie okólniki w tej sprawie:

1) okólnik Nr 36 L. Ad. 4718 z dnia 14 IV 1926 r.,
2) okólnik Nr 56 L. Ad. 9272 z dnia 1 VII 1926 r..
3) okólnik Min. Spraw Wewn. z dnia 10 VI 1926 r. Nr AA. 4985/26 intym. reskr. tut. L. Ad. 9772 z dnia 1 VII 1926 r.,
4) okólnik z dnia 3 VIII 1926 r. L. Ad. 10919,
5) tudzież reskr. okólny Min. Spraw Wojsk. ze stycznia 1927 roku L. dz. 46473/Pob. Og. Org. intym. reskr. tut. L. Ad. 577/27 z dnia 24 I 1927 r.

Zwracam uwagę Panów Starostów na treść końcowego ustępu poniższego okólnika, a w związku z tem polecam donieść mi odwrotnie, czy przepisy odnośne, dotyczące w szczególności skreślania poborowych w listach poborowych i zawiadamiania władz I instancji miejsca urodzenia danego poborowego o jego wpisie do spisów poborowych w miejscu faktycznego zamieszkania względnie pobytu, są bezwzględnie i całkowicie stosowane.

Wojewoda: *Manteuffel.*

Załącznik do okólnika Nr 19 z 1927 r.

Ministerstwo Spraw Wewn.
Nr Wojsk. 31/27.

Warszawa, dn. 13 I 1927 r.

Przedmiot: *Sporządzanie spisów poborowych i list poborowych.*

Do wszystkich Panów Wojewodów
i Pana Komisarza Rządu w Warszawie.

Przy sposobności lustracji referatu poborowego stwierdzono, że niektóre władze administr. I instancji sporządziły listy poborowe mężczyzn rocznika 1905 niedokładnie, wpisując do tych list tylko poborowych mających miejsce stałego zamieszkania względnie miejsce faktycznego pobytu, na terenie danego powiatu. Pominęły natomiast poborowych na terenie powiatu urodzonych, których miejsce faktycznego zamieszkania lub pobytu nie zostało ustalone. Sposób ten z jednej strony powoduje rozbieżność z przepisami obowiązującemi, zwłaszcza z postanowieniami § 166 rozp. wykon. do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej i zarządzeniami M. S. W. z dnia 2 marca 1925 roku Nr AA. 1044/25, z drugiej zaś stworzył lukę w ewidencji poborowej tego rocznika, którą trudno już będzie należycie uzupełnić.

Dla uniknięcia podobnych wypadków na przyszłość, w szczególności zaś przy sporządzaniu list poborowych mężczyzn rocznika 1906, Ministerstwo Spraw Wewn. przypomina, że listy poborowe winny być sporządzone ściśle według spisów poborowych. Spisami zaś poborowymi należy objąć wszystkich mężczyzn danego rocznika. którzy na obszarze odnośnej gminy

a) stale zamieszkują,

b) faktycznie przebywają, nie mając miejsca stałego zamieszkania,

c) urodzili się, a miejsce ich stałego zamieszkania względnie miejsce faktycznego pobytu nie zostało ustalone.

Przy sporządzaniu spisów poborowych poszczególne rubryki winny być wypełniane dokładnie i zgodnie ze stanem faktycznym. W szczególności zwrócić należy uwagę na należyte wypełnianie rubryk 11 i 12.

Rubryki 11, jak to już wyjaśniono reskryptem M. S. W. z dnia 10 czerwca 1926 r. L. AA. 4985/26, oraz 12 winny być wypełniane ściśle i zasadniczo na podstawie okazanych dokumentów. Dokumentem takim przy wypełnianiu rubryki 11 (zawodu), jeżeli chodzi o zawód rzemieślniczy z określeniem stopnia wyszkolenia fachowego (np. krawiec majster, krawiec czeladnik, krawiec terminator), jest świadectwo majstra względnie wyzwolenia na czeladnika lub terminatora. W razie niemożności wykazania się powyższym dokumentem, zawód rzemieślniczy może być wpisany w tej rubryce tylko wówczas, jeżeli Urzędowi gminnemu jest wiadomem, że poborowy pracuje zawodowo w danem rzemiośle od dłuższego czasu. Przygodnych rzemieślników, nie mających nawet praktyki terminatora, nie należy wykazać jako rzemieślników.

Dokumentem zaś przy wypełnianiu rubryki 12 spisu poborowych (wykształcenie) jest świadectwo szkolne lub urzędownie wystawione zaświadczenie przez władze szkolne.

W razie niemożności przedłożenia przez poborowego takich dokumentów, rubryki te należy wypełniać na podstawie zeznania poborowego, przyczem okoliczność ta winna być uwidoczniona przez umieszczenie w tej rubryce dopisku „według zeznania osobistego“.

Przy określaniu stopnia wykształcenia poborowego, nie uczęszczającego do szkoły w chwili sporządzania spisu poborowych, podawać należy nazwę i typ organizacyjny ukończonej przez niego szkoły. Jeżeli zaś poborowy w chwili wpisu do spisów poborowych uczęszcza do szkoły średniej ogólnokształcącej lub zawodowej, względnie do jednego z wyższych zakładów naukowych, podać należy nazwę szkoły i klasę, do której poborowy uczęszcza, a przy wyższych zakładach naukowych — nazwę zakładu, wydział i rok studjów.

W razie gdyby zeznanie poborowego względnie dokument przez niego przedłożony nasuwał jakiekolwiek wątpliwości co do wiarygodnych danych, dane te należy bezzwłocznie zbadać i sprostować.

Poborowi wpisani do spisów poborowych, z wyjątkiem skreślenia, winni być zamieszczeni w listach poborowych.

Skreślenie zaś ze spisów poborowych może mieć miejsce w razie:

1) stwierdzenia, iż odnośny poborowy należy do innego rocznika, a przez mylne podanie daty urodzenia został wpisany do spisów poborowych,

2) zwolnienia od powszechnego obowiązku wojskowego z tytułu obcej przynależności państwowej,

3) wpisanie poborowego do spisów poborowych innego powiatu i

4) stwierdzenia wypadku śmierci.

Skreślenie poborowych w listach poborowych uregulowane zostało reskryptem M. S. W. z dnia 8 lutego 1926 r. L. AA. 1102/26, który w swoim czasie został podany do wiadomości Pana Wojewody (Pana Komisarza Rządu).

Przy tej sposobności zechce Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu) zwrócić uwagę na to, czy postanowienia reskryptu Min. Spr. Wewn. z dnia 20 marca 1926 roku Nr AA. 1371/26 w sprawie zawiadamiania władz administracyjnych I instancji o miejscu urodzenia danego poborowego, o jego wpisie do spisów poborowych w miejscu faktycznego zamieszkania względnie pobytu, która to kwestja unormowana została także w drodze nowelizacji § 149 rozp. wykon. do ustawy o powsz. obow. sł. wojsk. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 302 z 1926 r.) są należycie przestrzegane i czy fakt ten odnotowywują urzędy gminne w rubryce „uwagi“ spisów poborowych.

W razie stwierdzenia, że powyższe postanowienia nie są przestrzegane, lub że są wykonywane w sposób nienależyty, zechce Pan Wojewoda (Pan Komisarz Rządu) wydać w tym kierunku skuteczne zarządzenia.

Naczelnik Wydziału:
(—) Pieracki, Pułkownik Sztabu Generaln.

Wojewoda Kielecki.
BG. 686/41/II.

Kielce, dnia 1 lutego 1927 r.

Przedmiot: *Opłaty stemplowe od podań i świadectw.*

OKÓLNIK Nr 20.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów, P. Dyrektora Okręgowej Dyrekcji Robót Publ., Panów Starostów i Kierowników Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy, oraz Pana Inżyniera Przemysłowego w Częstochowie.

Ustawa z dnia 1 lipca 1926 roku o opłatach stemplowych (Dz. Ust. Nr 98, poz. 570), która weszła w życie w dniu 1 stycznia 1927 roku, ustanawia między innemi nowe stawki opłat stemplowych od podań i świadectw urzędowych, w szczególności:

1) Podanie podlega zasadniczo opłacie w wysokości 3 złotych od pierwszego egzemplarza bez względu na ilość arkuszy, oraz po 50 gr. od każdego załącznika, tudzież od drugiego i dalszych egzemplarzy lub odpisów podania, również bez względu na ilość arkuszy z których składa się załącznik, względnie dalszy egzemplarz lub odpis (art. 145).

2) Świadectwo urzędowe podlega zasadniczo opłacie w wysokości 3 zł., bez względu na ilość arkuszy (art. 154).

3) Za sporządzenie przez urząd państwowy drugiego i dalszych egzemplarzy dokumentu urzędowego, t. j. wtóropisów (duplikatów) równobrzmiących z oryginałem i zaopatrzonych w odpis równorzędny, jak również za sporządzenie przez urząd państwowy i poświadczenie bądź pełnego odpisu dokumentu urzędowego, bądź wyciągu z takiego dokumentu, należy się opłata w wysokości 1 zł. od każdej stronicy pełnej lub zaczętej (art. 157).

4) Za poświadczenie przez urząd państwowy, że wtóropis, odpis lub wyciąg, sporządzony przez stronę, jest zgodny z pierwopisem należy się opłata stemplowa w wysokości 50 gr. od każdej stronicy pełnej lub zaczętej (art. 157).

5) Opłata za poświadczenie przez urząd państwowy własnoręczności podpisu lub znaku ręcznego wynosi przy jednym podpisie 1 zł., przy dwóch podpisach 2 zł., przy trzech lub więcej 3 zł. (art. 158).

Wyjątki od powyższych przepisów zawierają artykuły: 141, 142, 144, 146, 147, 154 (ustęp drugi), 155, 156 i 160 ustawy o opłatach stemplowych. Z wyjątków tych zasługuje zwłaszcza na uwagę przepis art. 141 p. 13, według którego ustawy o opłatach stemplowych nie stosują się do podań w gospodarczych sprawach urzędów państwowych, a więc do podań, które mają na celu bądź zawiązanie stosunku prywatno-prawnego (np. oferty), bądź wnoszone są do urzędu jako współkontrahenta w sprawie wykonywania istniejącego już stosunku prywatno-prawnego i to tak co do majątku państwowego, jak i co do majątku prywatnego, pozostającego pod zarządem państwa.

Przepisy o sposobie uiszczania i o postępowaniu w razie nieuiszczenia opłat stemplowych od podań i świadectw zawierają art. 151, 152 i 161 ustawy o opłatach stemplowych oraz w §§ 166—171 tudzież 177 i 178 rozporządzenia wykonawczego z dn. 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 123, poz. 713).

Według tych przepisów do czuwania nad prawidłowem uiszczaniem opłat stemplowych od podań obowiązani są: urzędnik biura podawczego i urzędnik załatwiający podanie. Pierwszy kasuje znaczki stemplowe, naklejone na podaniu, drugi ocenia, czy opłatę uiszczono w dostatecznej wysokości i kasuje znaczki ponownie (§ 166 rozp. wykon.). Gdy należnej opłaty nie uiszczono, lub uiszczono ją w wysokości niedostatecznej, to urzędnik, któremu poruczono załatwienie podania, poleca kancelarji, aby wezwała petenta do uiszczenia kwoty, której brakuje (§ 168 rozp. wyk.). Nadanie biegu takiemu podaniu jest dopuszczalne tylko w przypadkach wyjątkowych, przewidzianych w §§ 169—171 rozp. wykonawcz. Należność tytułem doręczenia wezwania według wzoru 13 za pośrednictwem poczty (ustępy drugi i trzeci § 170 rozp. wykon.) wynosi obecnie 80 gr., a mianowicie: za list urzędowy 20 gr., za polecenie 30 gr. i za recepis zwrotny 30 gr. (pozycja 1 *b* taryfy pocztowej, ogłoszonej w n-rze 88 Dz. U. R. P. z 1926 r. pod poz. 490, oraz LL. 1 i 2 należytości dodatkowych, wymienionych w taryfie pocztowej na str. 973).

W myśl punktu 1 art. 144 ustawy o opłatach stemplowych, podania wnoszone przez urzędy państwowe imieniem Skarbu Rzeczypospolitej są wolne od opłaty w myśl punktu 3 art. 160, jak również świadectwa wydawane urzędom państwowym, żądającym tychże imieniem Skarbu Rzeczypospolitej.

Ponieważ ustawa w punkcie 1 art. 144 wymienia tylko Skarb Rzeczypospolitej, a nie wymienia przedsiębiorstw państwowych, będących odrębnemi osobami prawnemi, (jak to czyni w art. 120), przeto podania wnoszone przez te przedsiębiorstwa, oraz świadectwa im wydane podlegają opłacie, o ile nie zachodzi przedmiotowe uwolnienie od opłaty (art. 142 oraz p. 1 art. 160). Nawet Skarbowi Rzeczypospolitej nie jest przyznane uwolnienie od opłat za sporządzenie wtóropisu, oraz za poświadczenie zgodności wtóropisu, odpisu lub wyciągu z pierwopisem (ust. ostatni art. 160).

Nowe przepisy o opłatach stemplowych od podań mają zastosowanie do wszelkich podań otrzymanych począwszy od dnia 1 stycznia 1927 roku przez urząd państwowy, do którego je adresowano, bez względu na datę nadania na pocztę (art. 179).

Zawiadamiając o powyższem zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 4 I 1927 r. Nr DPO. 10357/VII, zarządzam na podstawie okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr 7 z 1927 roku i w ślad za swym reskryptem z dn. 3 I b. L. BG. 603/40/II/26, aby wszyscy podwładni urzędnicy, a w szczególności do których zakresu należy czuwanie nad prawidłowem pobieraniem opłat stemplowych od podań i świadectw urzędowych, zapoznali się niezwłocznie i szczegółowo z art. 140—161 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 VII 1926 roku (Dz. Ust. R. P. Nr 98, poz. 570), oraz §§ 163—178 rozp. wykon. z dn. 20 XI 1926 r. (Dz. Ust. R. P. Nr 123, poz. 713) i ściśle stosowali je przy załatwianiu spraw w powierzonym im zakresie.

Za Wojewodę:

W. Kiełczewski, Naczelnik Wydziału.

ROZPORZĄDZENIA

Wojewoda Kielecki.
Rw. 356/3/II.

Kielce, dn. 14 lutego 1927 r.

Przedmiot: *Wygaśnięcie pryszczycy w pow. opoczyńskim.*

Do Pana Starosty w Opocznie.

Wobec zupełnego wygaśnięcia pryszczycy w pow. opoczyńskim, Urząd Wojewódzki uchyla zakaz wywozu trzody chlewnej pochodzącej z tego powiatu zagranicę, co proszę przyjąć do wiadomości i stosowania.

Za Wojewodę: *Ninke.*

Wojewoda Kielecki.
Rw. 51/13 II.

Kielce, dn. 22 lutego 1927 r.

Przedmiot: *Pryszczyca w powiatach: kozienickim, jędrzejowskim i opoczyńskim.*

Do wszystkich PP. Starostów i PP. Prezydentów miast wydzielonych województwa kieleckiego.

Na skutek reskryptu Min. Roln. i D. P. z dnia 10 lutego b. r. Nr 477-W-I odwołuje się reskrypty tutejsze z dnia 1 lutego b. r. L. Rw. 497/3/II i L. Rw. 512/1/II i z dnia 14 lutego b. r. L. Rw. 356/3/II w sprawie otwarcia powiatów: jędrzejowskiego, kozienickiego i opoczyńskiego dla wywozu trzody chlewnej zagranicę.

Za Wojewodę: *Turowski.*

Wojewoda Kielecki.
Rw. 921/1/II.
Rw. 935/1/II.
Rw. 859/1/II.

Kielce, dn. 23 lutego 1927 r.

Przedmiot: *Zamknięcie z powodu pryszczycy powiatów: kieleckiego, sandomierskiego i stopnickiego, oraz stacji kolejowych na terenie tych powiatów położonych dla wywozu trzody chlewnej zagranicę.*

Do wszystkich PP. Wojewodów na obszarze R. P., oraz wszystkich PP. Starostów i Prezydentów miast wydzielonych, położonych na terenie województwa kieleckiego.

Z powodu stwierdzenia w lutym b. r. pryszczycy we wsiach: Cedzyna, gm. Dąbrowa, pow. kieleckiego; Ucisków i folw. Grotniki Małe, gm. Grotniki, pow. stopnickiego, oraz w mieście Staszowie, pow. sandomierskiego, Urząd Wojewódzki zarządził zamknięcie wywozu trzody chlewnej zagranicę z powiatów: kieleckiego, sandomierskiego i stopnickiego, oraz wszystkich stacji kolejowych ładujących trzodę chlewną zagranicę na terenie tych powiatów.

Zakaz wywozu bydła rogatego zagranicę z całego województwa kieleckiego pozostaje nadal w mocy.

Powyższe podaję do wiadomości.

Za Wojewodę: *Turowski.*

Wojewoda Kielecki.
RW. 51/17/II.

Kielce, dn. 28 lutego 1927 r.

Przedmiot: *Zamknięcie wszystkich stacji kolejowych i powiatów, na terenie województwa kieleckiego położonych, dla wywozu trzody chlewnej zagranicę z powodu pryszczycy.*

Do wszystkich Urzędów Wojewódzkich R. P.

Stosownie do reskryptu Min. Roln. i D. P. z dnia 24 lutego r. b. Nr 719-W-I zarządzam zamknięcie powiatów i wszystkich stacji kolei położonych na terenie województwa kieleckiego dla wywozu trzody chlewnej zagranicę.

Za Wojewodę: *Ninke.*

OBWIESZCZENIA.

Wojewoda Kielecki.
Ad. 3064.

Kielce, dn. 15 marca 1927 r.

Przedmiot: *Magistrat m. Miechowa w sprawie budowy wodociągu miejskiego.*

W myśl art. 195 Ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr 102 poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że **w dniu 22 kwietnia 1927 r.** odbędzie się pod przewodnictwem delegata Urzędu Wojewódzkiego wodno-prawne dochodzenie w sprawie prośby Magistratu m. Miechowa, pow. miechowskiego o udzielenie pozwolenia na urządzenie wodociągu miejskiego w Miechowie.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godzinie 12-ej w południe w miejscu projektowanej budowy.

Projekt techniczny i opis zamierzonego przedsiębiorstwa są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Miechowie do dnia 21-go kwietnia 1927 roku w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymywania urządzeń i wypłaty odszkodowania można wnosić w ciągu powyższego terminu do Starostwa w Miechowie, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia na miejscu do przewodniczącego Komisji.

Osoby interesowane, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo-

też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

Wojewoda Kielecki.
Ad. 1349.

Kielce, dn. 25 marca 1927 r.

Przedmiot: *Krześniak Józef — koncesja wodna.*

W myśl art. 195 Ustawy wodnej z dn. 19 września 1922 r. Dz. Ust. Nr 102 poz. 936 podaję do publicznej wiadomości, **że w dniu 28 kwietnia 1927 r.** odbędzie się pod przewodnictwem delegata Urzędu Wojewódzkiego wodno-prawne dochodzenie w sprawie prośby Józefa Krześniaka, właściciela młyna wodnego na rzece Łasze, w miejscowości Pasieka, gminy Kozienice, pewiatu kozienickiego o udzielenie pozwolenia na piętrzenie wody przy przebudowanym młynie wodnym na rzece Łasze z miejscowości Pasieka, gm. Kozienice, pow. kozienickiego.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godz. 10-ej przed południem w miejscu projektowanej budowy.

Projekt techniczny i opis zamierzonego przedsiębiorstwa są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie Kozienickiem do dnia 27 kwietnia 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymywania urządzeń i wypłaty odszkodowania można wnosić w ciągu powyższego terminu do Starostwa w Kozienicach, a najpóźniej w trakcie dochodzenia komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

Za Wojewodę: *Dr W. Kałuski.*

Wojewoda Kielecki.
Ad. 2169.

Kielce, dn. 27 marca 1927 r.

Przedmiot: *Częstochowska fabryka kleju i żelatyny — dochodzenie wodno-prawne.*

W myśl art. 195 Ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr 102, poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że **w dniu 6-go maja 1927 r.** odbędzie się pod przewodnictwem delegata Urzędu Wojewódzkiego wodno-prawne dochodzenie w sprawie prośby firmy „Bracia Markusfeld i S-ka“ Częstochowska fabryka kleju i żelatyny w Częstochowie, pow. częstochowskiego o udzielenie pozwolenia na budowę jazu na rzece Warcie celem uzyskania wody niezbędnej dla produkcji kleju i żelatyny.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godzinie 10-ej przed południem w miejscu projektowanej budowy.

Projekt techniczny i opis zamierzonego przedsiębiorstwa są wyłożone do publicznego wglądu w Starostwie w Częstochowie do dnia 5-go maja 1927 r. w godzinach urzędowych.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia, jak również żądania w przedmiocie wzniesienia i utrzymywania urządzeń i wypłaty odszkodowania można wnosić w ciągu powyższego terminu do Starostwa w Częstochowie, a najpóźniej w trakcie samego dochodzenia na miejscu do przewodniczącego Komisji.

Osoby interesowane, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzeniu komisyjnego nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem, lub gospodarczo usprawiedliwić.

Za Wojewodę: *Dr Kałuski.*

Urząd Wojewódzki (Okręgowa Dyrekcja Robót Publiczn. w Kielcach) (L. II-497) ogłasza publiczny przetarg ofertowy na budowę mostu żelbetowego oraz ramp dojazdowych do mostu na rzece Mierzawie w km. 233 drogi państwowej Nr 13 (trakt krakowski) pod Wodzisławiem w pow. jędrzejowskim.

Przedmiotem przetargu jest:

a) budowa mostu jednoprzęsłowego o konstrukcji żelazo-betonowej, przyczółkach betonowych, o świetle 16 (szesnaście) m. b. wraz z dostawą wszelkich potrzebnych materjałów,

b) ramp dojazdowych do mostu na łącznej długości 196 m.

Publiczne otwarcie ofert odbędzie się w Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Kielcach (ul. Sienkiecza 30) **w dniu 15 kwietnia 1927 r.** o godz. 12-ej w południe.

Oferty pisemne sporządzone ściśle według wymagań określonych w „Przepisach Tymczasowych o oddawaniu państwowych dostaw“ oraz w warunkach przetargu w zapieczętowanych kopertach zaopatrzonych napisem „oferta na budowę mostu pod Wodzisławiem“ należy składać lub przesyłać pocztą do Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych w Kielcach, ul. Sienkiewicza 30, przed terminem przetargu. Do oferty należy dołączyć poświadczenie Kasy Skarbowej w Kielcach, względnie Oddziału rachunkowego Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych na złożone wadjum w wysokości 5% oferowanej kwoty.

Warunki dostaw i robót oraz plany budowy przeglądać można w godzinach urzędowych w wyżej wymienionym urzędzie.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo dowolnego wyboru oferenta oraz przeprowadzenia dodatkowego przetargu ustnego.

Oferty nieodpowiadające warunkom wyżej wymienionym lub złożone po upływie terminu składania nie będą rozpatrywane.

Kielce, dnia 25 marca 1927 r.

Dyrektor Robót Publ.: *Krug.*

Starosta Radomski.
L. 8395.

Radom, dn. 25 marca 1927.

Przedmiot: *„Wawrzyszów" spółka wodna, drenowanie gruntów.*

W myśl artykułów 187 i 196 Ustawy wodnej z dnia 19-go września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 102 poz. 936) podaję do publicznej wiadomości, że **w dniu 7-go maja 1927 roku** odbędzie się pod przewodnictwem delegata Urzędu Starościńskiego wodno-prawne dochodzenie w sprawie prośby zarządu spółki wodnej „Wawrzyszów" o udzielenie pozwolenia na osuszenie gruntów należących do członków spółki drenami.

Komisja zbierze się w powyższym dniu o godzinie 9-ej przed południem w kol. „Wawrzyszów".

Projekt techniczny i opis zamierzonego przedsiębiorstwa są wyłożone w Starostwie do publicznego wglądu do dnia 6 maja 1927 r. włącznie.

Wszelkie zarzuty przeciwko udzieleniu pozwolenia jak również w sprawie wzniesienia i utrzymywania urządzeń i wypłaty odszkodowania można wnosić w ciągu powyższego terminu do Starostwa najpóźniej w trakcie samego dochodzenia na miejscu do rąk przewodniczącego Komisji.

Osoby interesowane, które we wskazanym terminie lub w trakcie dochodzenia nie podniosą przeciw udzieleniu pozwolenia żadnych zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie albo też odszkodowania, gdyby takie urządzenia nie dały się pogodzić z przedsiębiorstwem lub gospodarczo usprawiedliwić.

Starosta: *Strzeszewski.*

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Krakowie.
L. 8/21060.

Kraków, d. 12/III 1927 r.

Stwierdzono, że bardzo wiele osób posiada radjoodbiorniki, aczkolwiek nie zgłosili tego w urzędach pocztowych i nie otrzymali na to przepisanego upoważnienia. Wobec tego Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Krakowie przypomina ponownie, że wedle ustawy z dn. 3 czerwca 1924 roku o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 584) każdy posiadacz radjoodbiornika lampowego, czy też detektorowego, winien zgłosić radjoodbiornik w urzędzie pocztowym celem rejestracji i otrzymania upoważnienia na posiadanie radjoodbiornika, bez względu na to, czy odbiornik ten został zakupiony w sklepie, czy też otrzymany w podarunku, czy też wreszcie zbudowany przez właściciela.

Upoważnienia takie wydają wszystkie urzędy pocztowe (także urzędy filjalne) bezzwłocznie każdemu, który się zgłosi osobiście.

O wydanie upoważnienia można się zwrócić do najbliższego urzędu pocztowego również listownie, a wówczas przesyła urząd ten upoważnienie takie pod wskazanym adresem za pobraniem opłat stemplowych (3 zł. 30 gr.), manipulacyjnych (5 zł.), oraz odpowiedniej kwoty tytułem miesięcznego abonamentu za korzystanie z produkcji radjofonicznych.

Posiadanie radjoodbiornika bez upoważnienia karane jest na podstawie art. 28 wyżej wymienionej ustawy grzywną do 5.000 zł. (pięć tysięcy złotych) oraz aresztem ścisłym do 6 miesięcy, względnie jedną z tych kar, przyczem Sąd Powiatowy może również orzec konfiskatę radjoodbiornika na rzecz Państwa.

W myśl art. 8 ustawy o poczcie, telegrafie i telefonie Minister Poczt i Telegrafów ma prawo kontroli odnośnie do koncesji i zezwoleń udzielanych w zakresie poczt, telegrafów i telefonów. Wobec tego posiadacze radjoodbiorników winni na żądanie władz okazywać swe upoważnienia.

Stosownie do art. 30 wyżej przytoczonej ustawy winni umyślnego przeszkadzania organom państwowym w wykonywaniu kontroli zgodnie z powyższą ustawą będzie karany aresztem do 1 miesiąca i grzywną do 1.000 złotych, względnie jedną z tych kar.

Za małoletnich odpowiadają ich rodzice względnie opiekunowie.

Przypominając powyższe przepisy wzywa się wszystkich posiadaczy radjoodbiorników, którzy dotychczas nie wystarali się o upoważnienia, aby zgłosili się osobiście lub listownie do najbliższego urzędu pocztowego o wydanie upoważnienia na prawo posiadania i używania radjostacji najpóźniej do 15 kwietnia 1927 r., gdyż po tym terminie przeprowadzać się będzie ścisłą kontrolę radjostacji, a winni niezarejestrowania swych radjoodbiorników będą bezwzględnie pociągani do odpowiedzialności sądowej.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OBWIESZCZENIA.

Postanowieniem Starosty Opoczyńskiego z dnia 25-go lutego 1927 r. L. 3489/6, powziętem na mocy art. 133, 134 ust. 2 p. 1, 141, 187, 189 i 209 Ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr 102 poz. 936), i w myśl uchwały Kolegjum wodnego z dnia 24 lutego r. b. został zatwierdzony **statut spółki wodnej dla meljoracji gruntów „Wywóz-Mroczków-Prymusowa Wola", pow. opoczyńskiego,** z którego, stosownie do art. 222 ust. 4 Starosta w Opocznie ogłasza niniejszem następujące artykuły:

Art. 1. Nazwa spółki: Spółka Wodna dla meljoracji gruntów „Wywóz-Mroczków-Prymusowa Wola", pow. opoczyńskiego. Siedzibą spółki jest Prymusowa Wola, gm. Janków.

Art. 2. Celem spółki jest: a) wykonanie meljoracji szczegółowej gruntów według projektu, sporządzonego przez Krajowe Towarzystwo Meljoracyjne z dnia 22 listopada 1926 r. i zatwierdzonego przez władzę nadzorczą oraz b) należyte utrzymanie wykonanych w tym celu urządzeń i budowli.

Projekt zawiera:

1) szczegółowy plan techniczny, złożony z 3-ch równobrzmiących egzemplarzy,

2) sprawozdanie objaśniające,

3) przybliżony kosztorys przedsięwzięcia,

4) wykaz gruntów włączonych do spółki z wymieniem ich właścicieli.

Władzy nadzorczej przysługuje prawo wprowadzenia zmian w projekcie.

Art. 9. Zarząd spółki składa się z:

a) przewodniczącego i jednego członka Zarządu, który jest zarazem,

b) zastępcą przewodniczącego.

Członków zarządu oraz ich zastępców obiera walne zgromadzenie członków spółki na przeciąg lat pięciu. Wybór przewodniczącego i jego zastępcy zatwierdza władza nadzorcza. Wybranym do zarządu może być każdy członek spółki lub uprawniony zastępca członka, o ile posiada pełne prawa obywatelskie.

Wybory przewodniczącego zarządu spółki oraz jego zastępcy dokonuje się na każdy urząd oddzielnie. O wyborze rozstrzyga bezwzględna większość głosów obecnych. Jeżeli przy pierwszem głosowaniu nie osiągnie się bezwzględnej większości, następuje wybór ściślejszy między dwiema osobami, na które padła największa ilość głosów. W razie równej ilości głosów rozstrzyga przewodniczący losem.

Wybory pozostałych członków zarządu i ich zastępców dokonuje się zwykłą większością głosów. O jawności lub tajności mających się odbyć wyborów decyduje większość głosów obecnych.

Jako dowód legitymacyjny dla przewodniczącego i członków zarządu oraz ich zastępców służy poświadczenie władzy nadzorczej.

Zebranie zarządu zwołuje przewodniczący, zawiadamiając pisemnie członków zarządu oraz ich zastępców przynajmniej na jeden dzień przed zebraniem o terminie i przedmiocie obrad.

Zastępcy członków zarządu mogą brać udział w obradach zarządu z głosem doradczym, o ile zaś na wezwanie przewodniczącego zastępują nieobecnych członków zarządu, to przysługuje im narówni z innymi członkami zarządu głos decydujący. Dla ważności uchwał potrzebna jest obecność włącznie z przewodniczącym więcej, niż połowy członków zarządu, względnie ich zastępców; uchwały powzięte przez zarząd zwołany w drugim terminie nie później jednakże, niż w ciągu tygodnia z tym samym porządkiem obrad, mają moc obowiązującą bez względu na ilość obecnych. Na zebraniach zarządu przysługuje przewodniczącemu i członkom zarządu prawo jednego głosu; uchwały przechodzą prostą większością głosów, a wrazie równego podziału głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

Obrady zarządu są protokułowane, a uchwały zapisywane w przeznaczonej do tego celu księdze i dokumentowane każdorazowo podpisami obecnych.

Art. 10. Zarząd zastępuje spółkę w sądzie i poza sądem i posiada prawa ustawowego zastępcy spółki. Pozatem do zakresu działania zarządu należy:

a) wykonywanie uchwał walnego zgromadzenia członków spółki,

b) zorganizowanie i przeprowadzenie zamierzanych meljoracyj w myśl postanowień (art. 8 p. b.) walnego zgromadzenia członków spółki i zgodnie z zatwierdzonemi planami,

c) nadzór nad wykonywaniem robót i należytem utrzymaniem wykonanych urządzeń,

d) obliczenie ilości głosów przysługujących poszczególnym członkom spółki i rozkład kosztów i ciężarów powstałych z tytułu wykonania i utrzymania urządzeń spółki stosownie do art. 12 statutu oraz ściąganie przypadających na członków należności,

e) regulowanie rachunków, prowadzenie kasy i księgowości, ewentualnie w miarę potrzeby przez osobnego urzędnika na podstawie uchwały walnego zgromadzenia,

f) wyznaczanie członka komisji rewizyjnej,

g) przedkładanie ksiąg, rachunków, umów i t. d. dla kontroli właściwym władzom oraz komisji rewizyjnej spółki,

h) decydowanie za zgodą władzy nadzorczej w sprawie przyłączenia względnie wyłączenia poszczególnych gruntów ze spółki,

i) rejestrowanie zmian zaszłych w posiadaniu gruntów włączonych do spółki,

k) przygotowanie wniosków na walne zgromadzenie członków spółki,

l) zwoływanie w razie potrzeby lub na pisemne żądanie 1/3 członków walnych zgromadzeń członków spółki, a przynajmniej jeden raz do roku najdalej do końca lutego w celu przedłożenia sprawozdania i rachunków z wykonanych robót, bilansu, preliminarza budżetowego oraz sprawozdania komisji rewizyjnej,

m) dostarczenie w myśl art. 160 ustawy wodnej kasie skarbowej wykazów potrzebnych do ściągnięcia składek na umorzenie ewentualnych pożyczek ze Skarbu Państwa, z funduszów samorządowych lub z publicznego zakładu kredytowego, upoważnionego statutem do udzielania takich pożyczek.

O ile zatwierdzenie spółki nastąpiło na zasadzie projektu generalnego, to zarząd przedkłada szczegółowe plany przed rozpoczęciem robót władzy nadzorczej celem zatwierdzenia i uzyskania w razie potrzeby pozwolenia wodno-prawnego w myśl postanowień ustawy wodnej.

Ar. 18. Ogłoszenia zarządu, dotyczące członków spółki, wywieszane być mają u przewodniczącego zarządu, zastępcy przewodniczącego i u sołtysa wsi, w miejscu do ogłoszeń przeznaczonem, widocznem i dla każdego dostępnem.

Zwołanie walnego zgromadzenia członków wraz z podaniem terminu i porządku obrad musi być ogłoszone przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania; również na tydzień naprzód obowiązany jest powiadomić pisemnie przewodniczący zarządu władzę nadzorczą o zwołaniu zgromadzenia członków z podaniem terminu i porządku obrad.

Ogłoszenia, dotyczące spółki, a mające na celu powiadomienie o danym przedmiocie szerszego ogółu, czynione są w wojewódzkim Dzienniku Urzędowym i według uznania zarządu w innych pismach. Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

Postanowieniem Starosty Radomskiego z dn. 18 marca 1927 r. L. 8395-8, powziętem na zasadzie art. 222 ustęp 4 Ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. U. Nr 102 poz. 936), został zatwierdzony **statut spółki wodnej** dla osuszenia gruntów pod nazwą „Wawrzyszów“, z którego Starosta w Radomiu ogłasza niniejszem następujące punkty:

1) W gminach Wolanów i Wieniawa, pow. radomskiego utworzona została spółka wodna dla osuszenia gruntów pod nazwą „Wawrzyszów“ z siedzibą w kol. Wawrzyszów, gm. Wolanów, pow. radomskiego;

2) Spółka ma na celu osuszenie zawierających nadmiar wilgoci gruntów kol. Wawrzyszów, wsi Mniszek, Laskowa Wola i Krzyszkowice gm. Wolanów oraz wsi Konary gm. Wieniawa o obszarze 125,635 ha drenami i rowami, zgodnie z zatwierdzonym planem drenowania przedstawionym przez Krajowe Towarzystwo Meljoracyjne w Warszawie;

3) Zgromadzenie członków spółki zwołuje przewodniczący spółki. Do ważności uchwał walnego zgromadzenia członków spółki potrzebną jest obecność nie mniej niż połowę członków, którzy nadto muszą przedstawiać właścicieli przynajmniej połowy obszaru gruntów, włączonych do spółki. W razie niezebrania się ilości członków dostatecznej dla prawomocności uchwał zgromadzenia, zostanie zwołane Walne Zgromadzenie z tym samym porządkiem obrad w terminie od 7 do 14 dni po upływie terminu pierwotnie wyznaczonego. Uchwały tego zgromadzenia, zwołane w drugim terminie są prawomocne bez względu na ilość obecnych na nim członków. Zwołanie walnego zgromadzenia członków wraz z podaniem terminu i porządku obrag musi być ogłoszone przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania. Protokuły obrad zgromadzenia członków wraz z uchwałami wpisuje się do osobnej księgi protokułów. Każdy protokuł podpisuje przewodniczący i członkowie Zarządu.

4) Do zakresu czynności i walnego zgromadzenia członków należy:

a) wybór przewodniczącego i członków zarządu oraz komisji rewizyjnej;
b) uchwalanie na podstawie projektu sposobu i ogólnego planu przeprowadzenia przedsięwzięcia oraz sposobu pokrycia kosztów wykonania i utrzymania w należytym stanie urządzeń spółkowych;
c) zatwierdzanie przedłożonych przez Zarząd rocznych sprawozdań, rachunków, budżetu i bilansu;
d) ustanawianie wynagrodzeń dla płatnych funkcjonarjuszów spółki;
e) uchwalenie zasadniczych zmian w projekcie przy zachowaniu celu spółki;
f) uchwalanie zmian w statucie spółki;
g) uchwalanie rozwiązania spółki zgodnie z przepisami art. 178 ustawy wodnej oraz sposobu zlikwidowania interesów spółki;
h) uchwalanie zaciągania pożyczek na cele spółki.

5) Komisja rewizyjna spółki składa się z 2-ch członków i 2-ch zastępców wybieranych przez walne zgromadzenie na 1 rok z pomiędzy członków spółki oraz jednego członka zarządu.

6) Ogłoszenia dotyczące spółki, a mające na celu powiadomienie o danym przedmiocie szerszego ogółu, czynione są w Dzienniku Urzędowym Województwa Kieleckiego i, według uznania Zarządu, w innych pismach. Ogłoszenie podpisuje przewodniczący spółki.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na zasadzie art. 18 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na posiedzeniu swem w dniu 3-go grudnia 1926 r. na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urzęd. i Kom. Ziemskich oraz art. 14 Ust. z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła:

wniosek mieszkańców wsi **Nowa-Wieś,** gminy Jurkowice, powiatu sandomierskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego zatwierdzić i obszar scaleniowy przy komasacji gruntów tej wsi określić na 308 ha, obejmujących 301 ha gruntów tabelowych wsi Nowa-Wieś, celem wyprostowania granic 4 ha gruntów hipotecznych z dóbr Klimontów i 3 ha gruntów tabelowych ze wsi Pełczyce, należących do Piotra Joba, Wojciecha Śledzia, Eleonory Orłowskiej i Jana Kiljana.

Orzeczenie powyższe uprawomocniło się w dniu 10 lutego 1927 roku.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach w myśl §§ 48 i 84 Rozporządzenia Ministra Reform Rolnych z dnia 27-go lutego 1924 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 31-go lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. Nr 26 z 1924 r.) ogłasza, że orzeczeniem z dnia 20 lutego 1926 r. Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na zasadzie art. 12 Ust. z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urzęd. i Kom. Ziemskich oraz art. 30 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła projekt scalenia gruntów wsi **Wysocice,** gm. Rzeżuśnia, powiatu miechowskiego, wykazany na planie, sporządzonym w 1919 r. przez geometrę J. Zawadzkiego i uzupełnionym w 1924 r. przez geometrę A. Pomorskiego— zatwierdzić.

Powyższe orzeczenie Okręgowej Komisji Ziemskiej zostało utrzymane w mocy orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej z dnia 27 lipca 1926 r. Jednocześnie zawiadamia się osoby zainteresowane, że postępowanie w powyższej sprawie zostało zakończone.

Okręgowy Urząd Ziemski w Kielcach na podstawie art. 18 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów podaje do publicznej wiadomości, że Okręgowa Komisja Ziemska w Kielcach na posiedzeniu swem w dniu 29 grudnia 1926 r. na zasadzie art. 12 Ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o org. Urzęd. i Kom. Ziemskich oraz art. 17 Ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów postanowiła: wniosek mieszkańców wsi **Grzmucin,** pow. radomskiego, w sprawie wdrożenia postępowania scaleniowego w tej wsi zatwierdzić i obszar scaleniowy określić na 177,96 ha, obejmujących wszystkie grunta ukazowe i zaserwitutowe wsi Grzmucin.

Zarząd Towarzystwa Elektrycznego Okręgu Częstochowskiego podaje do wiadomości Akcjonarjuszów, że **w dnin 22 kwietnia 1927 r.** o godz. 11 rano w lokalu przy ul. Czackiego 8 m. 6 w Warszawie odbędzie się Zwyczajne Zebranie Akcjonarjuszów. Porządek dzienny:

1) Sprawozdanie Zarządu i Komisji Rewizyjnej, dotyczące rezultatów eksploatacyjnych za rok 1926.
2) Sprawdzenie i zatwierdzenie bilansu oraz rachunku zysków i strat za rok 1926.
3) Zatwierdzenie budżetu i ustalenie planu działalności Spółki na rok 1927.
4) Upoważnienie Zarządu do kupna nieruchomości i obciążenie jej zobowiązaniami hipotecznemi.
5) Wybór banku zagranicznego, w którym mogłyby być zdeponowane akcje Spółki.
6) Zmiana § 18 Statutu.
7) Wynagrodzenie członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej.
8) Wybór członków Komisji Rewizyjnej.
9) Wolne wnioski Akcjonarjuszów.

OKÓLNIKI ZWIĄZKU STRAŻY POŻARNYCH
Województwa Kieleckiego.

OKÓLNIK Nr 77.

Wobec nikłych naogół przejawów działalności Komisji przeciwpożarowych gminnych i wagi jaką się przywiązuje do prawidłowego funkcjonowania tych Komisji, zwrócono się do Starostw z prośbą o wydanie zarządzenia do organów gminnych, nakazującego ożywienie działalności K. P. G.

Stosownie do reskryptu Województwa z dnia 6 IV 1925 r. Nr 1644/I/III Komisje przeciwpożarowe gminne, których zadaniem jest czuwanie nad obroną przeciwpożarową w gminie, winny nadsyłać do Zarządu Okręgowego Zw. Straży Poż. według obowiązującego regulaminu — pod odpow. dyscyp. — protokuły posiedzeń, z datą odbytych zebrań, treścią powziętych uchwał i rezultatem ich wykonania.

Zarządy Okręgowe winny śledzić rozwój prac K. P. G. i współdziałać z Władzami powiatowemi w przestrzeganiu, aby regulamin K. P. G., ogłoszony w Nr. 2 Zbioru Okólników na str. 37—41, był w całej rozciągłości wykonywany. Zwłaszcza należy zwrócić uwagę na zaopatrzenie danych miejscowości w wodę, co nieraz da się uskutecznić przez obwałowanie i odmulenie sadzawki, oraz na posiadanie przepisanych przez gminę narzędzi w tych miejscowościach, gdzie niema Straży.

Nadmienia się, iż powinność naturalna, jako to posiadanie przepisanych narzędzi i przybywanie do pożaru i na fałszywe alarmy, obowiązuje również tych obywateli, którzy nie są członkami popierającymi lub czynnymi miejscowych Straży i nie opłacają regularnie składek członkowskich.

OKÓLNIK Nr 78.

Uchwałą Rady Naczelnej Głównego Związku Straży Pożarnych R. P. zarządzone zostało przeszkolenie całego korpusu instruktorskiego z wydaniem nowych dyplomów, na zasadzie których wydane zostaną nowe legitymacje instruktorskie na 1927 rok.

Osoby nie posiadające nowych legitymacyj nie mają prawa prowadzenia prac pożarniczo-instrukcyjnych.

OGŁOSZENIA.

Tracz Kazimierz z Bizorendy, gm. Brzegi, pow. jędrzejowskiego, zgubił książeczkę wojskową, którą unieważnia się. (3—1)

Herszenstraus Benjamin z Radomia ogłasza o zagubieniu dowodu osobistego Nr 805989, wydanego przez Starostwo w Radomiu dnia 6-go sierpnia 1924 roku za Nr. 16893-1267. (3—1)

Rafałowicz Blima z Działoszyc, pow. pińczowskiego, zgubiła dwa weksle in blanco, wystawione przez Ryfkę Smolarczyk na 33 dolary i Urysza Szermana na 22 dolary 50 cent, które unieważnia się.

Kaszycka Helena, nauczycielka z Żembocina, pow. miechowskiego, zgubiła legitymację służbową, wydaną przez Kuratorjum szkolne okręgu warszawskiego.

Lejtman Icek (rocznik 1905) z Radomia zgubił poświadczenie komisji pohorowej, wydane przez Starostwo w Radomiu.

Kowalski Józef, post. Pol. Państw., zgubił dekret nominacji stałej, wydany przez Komendę Wojew. Policji Państwowej w Kielcach za Nr. 10628-24 dnia 18 lutego 1920 roku. (3—1)

Przeniosło Józef (rocznik 1900) z Kamieńca, gm. Nieszków, pow. miechowskiego, zgubił dnia 5 XI 1926 r. w Skalbmierzu, pow. pińczowskiego, książeczkę wojsk. Nr 1295, wydaną przez P. K. U. w Pińczowie. (3—1)

Skóra Wincenty (rocznik 1887) z Jazdowic, gm. Nieszków, pow. miechowskiego, zgubił książeczkę wojsk., wydaną przez P. K. U. w Miechowie. (3—1)

Czarnecki Jan z Biskupic, pow. miechowskiego, zgubił legitymację nauczycielską Nr 11478, wydaną w r. 1925 przez Kuratorjum szkolne okr. warszawsk.

Kustrowa Ludwika, nauczycielka z Gruszowa, pow. miechowskiego, zgubiła legitymację służbową.

Kustra Władysław, nauczyciel z Gruszowa, pow. miechowskiego, zgubił legitymację służbową.

Eugenjusz Jan Milnikiel z Częstochowy zgubił dowód osobisty Serja A. Nr 603001, wydany przez Starostwo w Częstochowie dnia 17 IX 1923 r. za Nr 2341, oraz kartę odroczenia służby wojskowej, wydaną przez Komisarjat Rządu na m. st. Warszawę.

Radziejowski Jan z Oksy, gm. Węgleszyn, pow. jędrzejowskiego (rocznik 1894) zgubił książeczkę wojsk. wydaną przez P. K. U. w Pińczowie w 1923 r. (3—3)

Komisarjat Policji Państwowej w Dąbrowie Górniczej ogłasza o zgubie znaczka służby śledczej Nr 256 przez wywiadowcę Józefa Zygulskiego. (3—3)

Pawłowski Bolesław z Radomia zgubił dowód osobisty Nr 529639, wydany przez Starostwo w Radomiu. (3—3)

Kwarciński Tadeusz, nauczyciel w Słupicy, pow. radomskiego, zgubił legitymację służbową Nr 9054 wydaną przez Kuratorjum szkolne okręgu warszawskiego. (3—3)

Abram Lejba Mandel z Międzygórza zgubił dowód osobisty, wydany w r. 1925 przez Starostwo w Sandomierzu. (3—3)

T-wo „Cemes" S. A. w Kazimierzu ogłasza o zgubie karty rejestracyjnej wozu automobilowego Nr K. L. 2347, wydanego przez Urząd Wojewódzki (Okręgową Dyrekcję Robót Publ.) w Kielcach. (3—3)

Małachowski Lucjan, rezerwista 1902 r. z Poświętnego, gm. Studzianna, pow. opoczyńskiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. w Końskich. (3—3)

Mordka Hersz Cukierman z Witówki, gm. Rzeżuśnia, pow. miechowskiego, zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Miechowie. (3—3)

Wesołowski Andrzej ze Złotej, pow. pińczowskiego, unieważnia skradzione zezwolenie na prawo jazdy samochodem.

Zarzycki Jan (rocznik 1893) z Boleszyna, gminy Waśniów, pow. opatowskiego, zgubił książeczkę wojskową, którą niniejszem unieważnia się. (3—3)

Czekaj Janina z Kamiennej, powiatu koneckiego, zgubiła dnia 2 XII 1926 roku dowód osobisty, wydany w listopadzie 1926 r. przez Starostwo w Końskich. (3—2)

Lipiec Stanisław z Kozłowa, gm. Gęsice, powiatu opatowskiego, zgubił książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Ostrowcu. (3—2)

Frydman Chaim (r. 1908) z Radomia zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Radomiu, który unieważnia się. (2—2)

Frydman Menasia (r. 1909) w Radomiu zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Radomiu, który unieważnia się. (2—2)

Frydman Boruch (r. 1910) z Radomia zgubił dowód osobisty, wydany przez Starostwo w Radomiu, który unieważnia się. (2—2)

Masiewicz Stanisław z Okaliny, gm. Opatów, pow, opatowskiego, zgubił pozwolenie na kupno broni palnej, wydane przez Starostwo w Opatowie dn. 22 VII 1926 r. za Nr. 50590. (3—2)

Magistrat miasta Jędrzejowa ogłasza, że *Goldberg Szymon,* rezerwista 1893 rocznika z Jędrzejowa, zgubił książeczkę wojskową. (3—2)

Dziuba Franciszek, post. Policji Państw., zgubił legitymację służbową Nr 1509, wydaną przez Komendę Wojew. Policji Państw. w Kielcach. (3—2)

Odbito w drukarni „Jedność" w Kielcach 1927 r. — 8755.